

סעודה שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהינא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליון 47

פרשת זיב
כ"ז כסלו
שנת ה'תשפ"ד

לא תאכל בשר טריפה, אסור למסור את עצמו להריגה בגלל זה, כי זה לא מהשלוש עבירות שצריכים למסור את עצמו להריגה.

מסירות נפש על יהדות

היו יהודים שכן מסרו את נפשם על מנת שלא לאכול טריפה, והראש ישיבה סיפר את מה שסיפר הרב מקלויזנבורג זכותו יגן עלינו, הרב מקלויזנבורג היה מדבר לאט, רגוע, ולבבי - כשהוא הגיע לאושוויץ היה לאכול רק את המרק טריפה שהם חילקו שם, והוא הלך לצד ובכה להשם יתברך ואמר: "ריבוננו של עולם אני לא רוצה לאכול טריפה, אני לא רוצה להטריף את הפה שלי, אף פעם עוד לא אכלתי טריפה, תעזור לי", וכך לכמה דקות הוא ביקש מהשם יתברך.

פתאום הוא שומע שמישהו קורא לו בשמו, הוא הלך לראות מי זה שקורא לו, והוא ראה אדם אחד עומד שם והוא שאל אותו אם האבא שלו הוא הרב הזה והזה, וכשהוא ענה שכן, הוא מסר לו לחם שלם, וצלחת שלימה של ריבה, במחנה זה היה אוצר גדול, לחם וצלחת ריבה.

סיפור עם חתולה

כל דבר שהראש ישיבה סיפר הוא השחיל בו את השם יתברך עם מתיקות גדולה.

אחד הילדים הקטנים שר איזה שיר על חתולה, אמר לו הראש ישיבה אתה רוצה לשמוע סיפור על חתולה? היה אדם אחד שהיה נותן לחתולה לאכול חלב. והחתולה הייתה באה כל הזמן, והוא כבר רצה להיפטר ממנה אז הוא לקח את החתולה לדרך ארוכה והניח אותה שם. אבל הוא שכח לבקש מהשם יתברך, והחתולה חזרה. ועוד פעם הוא לא ביקש מהשם יתברך, רק לקח את החתולה במקום יותר רחוק, והחתולה חזרה עוד פעם.

י.פ. ממשך עם תיאור סעודת שבת בבוקר עם הראש ישיבה בפרשת שופטים תשפ"ג.

הראש ישיבה סיפר: בסוף מלחמת העולם השנייה, גרמני עמד מול סבא שלי הרב מוויצען זכותו יגן עלינו עם רובה, והנאצי כמעט ירה בו רחמנא ליצלן, השם יתברך עשה נס שבאותה רגע קפץ על ידם חייל יהודי מצבא אמריקה עם מצנח, והגרמני נבהל ומיד ברח משם. והראש ישיבה אמר שהוא עוד הכיר את החייל האמריקאי, הוא היה גר בבורו פארק.

כשהחיילים האמריקאים הגיעו למחנות, והם ראו את מה שהולך שם, התחילו לבכות, כי הם לא יכלו לתאר לעצמם בחלומות הכי רחוקים איך נראים אנשים ללא בשר ורק עם עור ועצמות. הם היו מורעבים, בלי כוח, אבל הטעות של החיילים הייתה שהם התחילו לזרוק להם אוכל, הם זרקו סלאמי (נקניק) עם בשר, והם לא ידעו שאנשים שחודשים ושנים לא אכלו, הקיבה שלהם לא יכול לעקל בשר שמן, האנשים התלהטו אחרי האוכל ומהאוכל עצמו מתו הרבה אנשים לא עלינו.

למסור את עצמו להריגה?

אחד מבניו של הראש ישיבה שאל האם האוכל שזרקו היה אוכל כשר, והראש ישיבה אמר שהיה מותר להם לאכול אוכל לא כשר כי זה היה פיקוח נפש. והראש ישיבה המשיך: שיש רק שלושה עבירות שעל זה צריכים למסור את עצמם להריגה, זו: עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים. לדוגמא: שאם אחד אומר לך לעשות את אחד מהשלושה הדברים האלו, למשל אם אחד אומר לך: "או שאתה הורג את אח שלך, ואם לא, יהרגו אותך" אסור לך להרוג את אח שלך, אבל אם מישהו אומר לך: "תדליק את האור בשבת, ואם לא, יהרגו אותך" מותר לך להדליק את האור, או אם גוי מאיים עליך שהוא יהרוג אותך אם

לאורחים את הבדיחות שבבדיחות, תגידו את החידה שבתוך החידה, {אני לא זוכר את כל הבדיחות, אהיה מוכרח להשתתף בעוד סעודה כדי לזכור את הבדיחות}. כשדיברו על פאה לעומת שפיצל, אמר הראש ישיבה, מטפחת כל כך יפה, אני לא יודע מה שהאברכים משגעים עם פאה, מטפחת הרבה יותר יפה.

מאוד מצליחים אחרי החתונה

הראש ישיבה סיפר שאלה שהוא נשאל השבוע, אשה שאלה, שבעלה משגע אותה שהיא תאכל ותאכל ותאכל, כי הוא רוצה אשה שמנה... והיא שואלת אם היא יכולה להגיד לבעלה שהיא כבר אכלה מספיק, כי אין לה כבר כוח לאכול כל כך הרבה...

בא לרקוד כבר

אחר כך קמו לרקוד, ורקדו עם השיר 'ונשגב השם לבדו' והיה מאוד מאוד שמח.

וכשיצאתי מהבית הרגשתי דחף גדול לרקוד, וכשראיתי בחורים שמסתובבים סתם כך אחרי הצ'ולנט, רציתי להגיד להם: נו, בוא לרקוד. גם שאלתי את המשתתפים האחרים בסעודה, אתם לא רוצים לרקוד? והם ענו, כן, אנחנו גם מרגישים אותו דבר, אנחנו גם רוצים לרקוד.

הראש ישיבה אמר לזאבי שיביא את הטשולנט שנשאר אצל הבחורים כדי שישמרו את זה ליום ראשון, והוא חזר ואמר שסיר הצולנט כבר ריק, והראש ישיבה אמר תודה להשם יתברך שהבחורים אוכלים.

סיכום הסעודה

אני רוצה לעשות סיכום קטן ממה שהפנמתי מהסעודה, הדבר הראשון שהייתה בסעודה: והיא גם הייתה מעל הכל, היא השמחה, השמחה שהייתה שם הייתה מעל ומעבר.

הדבר השני זה הערכה: הערכה שהראש ישיבה נתן לאשתו, ואשתו נתנה לו הוא מופלא ביותר.

הדבר השלישי: איך שהראש ישיבה השחיל בכל דבר את השם יתברך, אבל עם חכמה מרובה שתחדור בנעימות לאוזניים וללב.

והדבר הרביעי: איך שהראש ישיבה הכניס בכל העניינים את הילדים, שיהיה מעניין לילדים לפי השפה שלהם, תוך תשומת לב לכל הפרטים שיהיו תואמים גם לילדים כדי שגם הם יקחו חלק בכל השיחות.

עד שהחליט שעכשיו הוא יקח את החתולה כל כך רחוק שהיא כבר לא תיידע אף פעם את הדרך חזרה. והוא לקח את החתולה ונסע עם החתולה רחוק רחוק, בדרך עקלקלה ביותר, והניח שם את החתולה. אחר כך הוא תפס את עצמו שהוא כבר לבד לא יודע את הדרך חזרה... ואז הוא חשב שהוא יסתכל איך החתולה הולכת ואז הוא ידע את הדרך חזרה...

כשילד אמר משהו, עשה מזה הראש ישיבה נושא לשיחה, כדי להחדיר את השם יתברך, וזה היה מאוד נחמד.

המשחק של הקרחון

הכניסו את הקרחונים והראש ישיבה אמר: אוקי, אפשר להתחיל את המשחק של הקרחון. ואחד הילדים ניהל את המשחק, הראש ישיבה הנחה אותו שעכשיו ישאל את זה ואחר כך שישאל את ההוא, והוא התחיל לשאול: איזה קרחון אתה אוהב? והיו צריכים לענות לדוגמא, את האדום, ואז אמר הילד, לא, את השם יתברך אתה אוהב ואת האדום אתה מעדיף.

וכך הוא שאל את כולם, והראש ישיבה לחש לו באוזן כל הזמן את מה לשאול את כל אחד לפי מצבו.

לבחור הוא שאל אתה רוצה קרחון עם שידוך או בלי שידוך?, עם שפיצל {סוג של מטפחת} או עם מטפחת רגילה?, והאווירה הייתה מאוד שמחה.

הראש ישיבה שאל את שמעון: איזה קרחון אתה רוצה עם שידוך או בלי שידוך?, והוא ענה עם שידוך, לפני ראש השנה או אחרי ראש השנה?, והוא ענה לפני ראש השנה.

היעד הושג

מה שהיה מעניין שכמעט שסיימו את המשחק, פתאום בא בריצה נחמן נתן הקטן בן השלוש, ואומר: התינוק שלי אוהב את השם יתברך ומעדיף קרחון כתום. וכולם היו בהלם שילד קטן כזה אומר שהתינוק שלנו אוהב את השם יתברך, שזה נקרא שהוא אומר את מה שהוא חושב שהתינוק אוהב.

והראש ישיבה אמר: "היעד הושג" זה מה שרציתי, שיכנס לו לראש שהוא אוהב את השם יתברך.

בדיחות וחידות

בירכו ברכת המזון והגישו כמה סוגי אגוזים, והראש ישיבה ישב ואמר בדיחות, וכל ילד אמר את הבדיחות והחידות שלו, והראש ישיבה אמר לילדים: תגידו